

ніе и да правѣхъ разликѣхъ въ писменныя си разговорѣ. То ще каже учтивы-ты вниманія да стоятъ за другы-ты. Това ся вижда на противъ, зашто-то пріятелско-то съобщеніе става по-напрѣдъ отъ съобщеніе-то на другы-ты. За да ся рѣши това нека присмѣтнемъ: ако пріятелство-то е деликація-та; нѣ сърдце-то и писмо-то трѣбва да бѣде деликація-та на слога.

Слогъ-тъ на писма-та трѣбва да ся изгѣда прилѣжно за да не бѣде съвсѣмъ простъ и сцѣпенъ, нѣ не всякога и блистателенъ, зачтото тогава не бѣва угоденъ. Писма-та прочее не трѣбва да сѣ много украшени; стига само языкъ-тъ имъ да е правъ безъ никаква красивость. Крайна-та тѣнкость въ избира-ние-то на думы-ты ся придобива чрѣзъ опыта и упражненіе-то. Дълги-ти и окръгли періоди не сѣ пріятни въ писмо-то. Тѣй най-добры-ты писма сѣ оныя, что сѣ писаны съ най-голѣмъ лѣснинъ отъ сѣще-то чувство на сърдце-то и въображеніе-то.

За да ся покаже нѣкой съ успѣхъ въ едно писмѣ, трѣбва да бѣде природно намѣрено, а не издырено и размыслено много пѣтъ. Съ едижъ рѣчь, да бѣде тѣй, както и честь та, коя-то помага на оногова что не ѣ дири, а бѣга отъ оныя, кои-то ѣ изискувать и гонѣтъ.

Кога писма-та сѣ направени тѣй по природно-то си, тогава въ тѣхъ може да сѣществува и най-высоко-то краснорѣчіе.

А колко-то за отговори-ты, кои-то трѣбва да бѣдѣтъ съразмѣрны съ писма-та, и за церемоніаль-тъ, что трѣбва да става въ тѣхъ, тука пѣма да